

FOR 1996-07-19 nr 703: Przepis dotyczący bezpieczeństwa użytkowania wyposażenia wchodzącego w skład placu zabaw.

Przepis dotyczący bezpieczeństwa użytkowania wyposażenia wchodzącego w skład placu zabaw.

Ustanowiony podczas królewskiej rezolucji dnia 19 czerwca 1996, na mocy prawa z dnia 11 czerwca 1976, dotyczącego kontroli produktów oraz usług konsumenckich (prawo kontroli produktu), a dokładnie jego § 4. oraz rezolucji królewskiej nr. 730 z dnia 7 września 1990 roku. Wypracowany i zaproponowany przez Barne- og familiedepartementet [Departament ds. Dziecka i rodziny]. Uległ zmianie dnia 20 lutego 2004 roku, nr 583.

Rozdział 1. Obszary objęte przepisem oraz definicje

§ 1. Cel

Niniejszy przepis ma za zadanie zapobiegać, by zarówno osoby trzecie jak i osoby bezpośrednio eksploatujące wyposażenie placu zabaw, mogły podczas ich użytkowania doznać szkód na zdrowiu własnym pomimo, iż eksploatacja ta zachodziła w sposób zgodny z przyjętym normami.

§ 2. Obszary objęte przepisem

Przepis obejmuje produkcję, produkcję na zlecenie, import, sprzedaż i pośrednictwo w sprzedaży/kupnie całego wyposażenia placu zabaw bądź też tylko jego części. Przepis obejmuje też wszelką inną formę styczność z wyposażeniem placów zabaw. [patrz objaśnienie w dalszej części tekstu]. Przepis wyznacza ogólne oraz szczegółowe wymagania wobec wyposażenia placu zabaw.

Przepis obejmuje zarówno nowe wyposażenie jak i te, istniejące już w momencie wprowadzenia w życie przepisu.

Przepis obejmuje poza tym oznaczanie, informację o produkcie, oraz konserwację wyposażenia placu zabaw.

Przepis dotyczy zarówno wyposażenia dostarczanego w całości, jak i sprzętów przywożonych w częściach, które są natępnie montowane na miejscu. Przepis ważny jest przez cały okres użytkowania sprzętu, aż do momentu jego przewidywanej utraty zdolności do tegoż użytkowania.

Przepis obejmuje wyposażenie placów zabaw udostępnionych do użytku publicznego, niezależnie od tego gdzie jest ono usytuowane.

Przepis ma charakter obowiązujący o ile zasady bezpieczeństwa użytkowania sprzętów nie zostały ściślej uregulowane innym przepisem

Przepis nie dotyczy tych produktów, które są wymienione w załączniku nr 1.

§ 3. Kto ponosi odpowiedzialność

Producenci, producenci na zlecenie, importerzy, dystrybutorzy, detaliści oraz wszelkie inne strony sprzedające, pośredniczące w sprzedaży/kupnie bądź we wszelki inny sposób mające styczność z wyposażeniem placów zabaw ponoszą odpowiedzialność za przestrzeganie wymogów zawartych w przepisie.

§ 4. Definicje

Za plac zabaw uznaje się każdego rodzaju przestrzeń do zabaw, naturalną bądź wypracowaną, która jest dostępna oraz przystosowana do użytkowania przez dzieci.

Za wyposażenie placu zabaw uznaje się wszelkie instalacje oraz/lub elementy składowe wraz z przynależącymi do nich elementami, które zostały skonstruowane, wyprodukowane oraz wypromowane narzędziami marketingowymi, w celu ich późniejszego zainstalowania na obszarze placu zabaw, a następnie udostępnienia do zabaw zbiorowych bądź indywidualnych.

Za nowe wyposażenie placu zabaw uznaje się sprzęt wchodzący w skład placu zabaw, zainstalowany po wprowadzeniu w życie niniejszego przepisu.

Za istniejące wcześniej wyposażenie placu zabaw uznaje się sprzęt wchodzący w skład placu zabaw, zainstalowany zanim niniejszy przepis został wprowadzony w życie.

Z strefę bezpieczeństwa uznaje się obszar zabaw przynależący do wyposażenia placu zabaw; będący ograniczoną, otwartą przestrzenią konieczną do zapewnienia odpowiedniego bezpieczeństwa podczas użytkowania sprzętu, umożliwiającą wolny dostęp do sprzętu, oraz posiadającą tzw. powierzchnie amortyzującą upadek.

Za powierzchnie amortyzującą upadek uznaje się powierzchnię, która może ulegać deformacji, i tym samym pochłaniać energię.

Za wysokość swobodnego upadku uznaje się maksymalną odległość - mierzoną w poziomie(?) - pomiędzy podłożem a miejscem na sprzęcie do zabaw, w którym umiejscowiona jest waga dziecka.

Za producenta uznaje się stronę fizycznie produkującą wyposażenie placu zabaw.

Za producenta na zlecenie uznaje się stronę produkującą na zlecenie osoby/osób trzecich.

Za importera uznaje się stronę, która w styczności ze służbą celną, uznawana jest za stronę zarządzającą wyposażeniem placu zabaw.

Za dystrybutora uznaje się stronę zapewniającą podział pomiędzy producentem, importerem i detalistą.

Za *detalistę* uznaje się stronę sprzedającą bądź pośredniczącą w sprzedaży wyposażenia placu zabaw *konsumentowi*.

Za *użytkownika* uznaje się stronę eksploatującą wyposażenia placu zabaw.

Za *innego rodzaju styczność z wyposażeniem placu zabaw* uznaje się montaż, konserwację oraz regularny nadzór nad wyposażeniem placu zabaw.

Za *powszechną normę* uznaje się wytyczną, standard itp. która na pewnym obszarze wiedzy uznawana jest za prawdziwą, a zasięg jej jest międzynarodowy i/lub lokalny, tj. dotyczący jednego kraju. *Powszechna norma*, to także prawo bądź przepis, który nie ma bezpośredniego zastosowania, lecz reguluje bezpośrednio powiązane bądź graniczące ze sobą obszary.

Za *osoby trzecie* uznaje się osoby asystujące bądź pomagające dzieciom w użytkowaniu sprzętu wchodzącego w skład placu zabaw. Z osoby trzecie uznaje się także inne dzieci.

Rozdział 2. Ogólne wymagania

§ 5. Powszechne normy

Sprzęt wykonany i eksploatowany w zgodzie z normami powszechnymi będzie tym samym spełniał wymagania zawarte w niniejszym przepisie, chyba że przepis ten zawierać będzie inne surowsze wymagania. Gdyby eksploatacja sprzętu mogła nieść za sobą pewne elementy ryzyka, nie obejmowane przez powszechnie uznawane normy, to aspekty te musiałyby być oddzielnie, szczegółowo rozpatrywane. Wyniki rozpatrywania powinny zostać udokumentowane, a w razie potrzeby dokumentacja ta powinna zostać okazana odpowiednim organom odpowiedzialnym za kontrolę produktu.

W komentarzach w załączniku nr 2 wymienione są niektóre powszechne normy.

Łączenie elementów kilku norm powinno być unikane. Zabieg ten jest dopuszczalny jedynie w przypadku udokumentowania, iż odpowiedni poziom bezpieczeństwa nadal jest zachowywany.

Rozdział 3. Fizyczne i mechaniczne właściwości

§ 6. Fizyczne i mechaniczne właściwości

Sprzęt musi być skonstruowany w taki sposób, aby użytkownik /użytkownicy byli w stanie bezpiecznie go obrócić bądź opuścić, bez narażania się na ryzyko doznania uszczerbku na zdrowiu.

Dorośli powinni mieć zawsze możliwość podejścia/dosięgnięcia do bawiącego się dziecka, tak aby w razie zajścia potrzeby mogli oni udzielić dziecku pomocy.

Wytrzymałość i stabilność danego sprzętu powinna być dopasowana do przeznaczonego bądź przewidywanego dla niego sposobu użytkowania. Siły jakie mogą się wytwarzać podczas nierównego bądź zmiennego obciążania sprzętu, powinny być brane pod uwagę podczas szacowania jego wytrzymałości i stabilności..

Nawierzchnia oraz/bądź płaszczyzny przeznaczone do stąpania czy też dźwigania ciężaru osób korzystających z danego sprzętu, powinny być skonstruowane w ten sposób, aby bezpieczeństwo jego użytkowników zostało zawsze zachowane.

Aby uniknąć odmrożeń w momencie kontaktu użytkownika ze sprzętem, cała jego konstrukcja bądź też jedynie jej części metalowe mogące nieść za sobą ryzyko spowodowania odmrożeń, powinny być odpowiednio konserwowane, bądź pokrywane materiałem izolującym od zimna.

W celu uniknięcia urazów, wszelkie kanty i rogi dostępne użytkownikowi bądź osobom trzecim, powinny być odpowiednio zaokrąglone i zabezpieczone.

Wyposażenie placu zabaw przeznaczone do użytkowania przez dzieci w wieku poniżej 3 lat, nie powinno posiadać w swojej konstrukcji żadnych luźnych elementów składowych o małej wielkości.

Otwory oraz odległości pomiędzy poszczególnymi elementami konstrukcji, do których dzieci mają wolny dostęp, powinny być tak skonstruowane i wymierzone, aby jego użytkownik nie był w stanie w nich/ pomiędzy nimi utknąć. Otwory o średnicy pomiędzy 9 a 23 cm nie powinny występować w tego typu sprzętach.

Aby ryzyko doznania urazów takich jak zakleszczenie, złamanie czy też zgniecenie zostało uniknione, wszelkie otwory, których średnica ulega zmianie podczas wprawiania konstrukcji w ruch, powinny mieć odpowiednią wielkość bądź też powinny być umiejscowione w odpowiedniej odległości w stosunku do siebie nawzajem.

Schody, podesty oraz wszelkie tego typu części składowe sprzętu, które umożliwiają dostęp do płaszczyzn i poziomów znajdujących się na pewnej wysokości, powinny być zabezpieczane balustradą, poręczą bądź innym tego typu elementem konstrukcji.

Rozdział 4. Właściwości palne i wybuchowe

§ 7. Właściwości palne i wybuchowe

Wyposażenie placu zabaw powinno być skonstruowane i ukształtowane w ten sposób, by ryzyko poniesienia szkód wynikających z jego właściwości palnych bądź wybuchowych zostało zredukowane do minimum.

Rozdział 5. Właściwości chemiczne

§ 8. Właściwości chemiczne

Elementy wyposażenia placu zabaw nie powinny zawierać, wydalać bądź też wytwarzać substancji czy produktów, które można by zakwalifikować do niebezpiecznych dla zdrowia,

w tym natężeniu czy też formie, która mogłoby doprowadzić do utraty zdrowia dziecka bądź osoby trzeciej. Klasyfikacja ta oparta jest na dwóch przepisach: powszechnie obowiązującym przepisie dotyczącym oznakowania, przetwarzania, handlu itp. substancjami oraz produktami chemicznymi, niosącymi niebezpieczeństwo utraty zdrowia, oraz na przepisie dotyczącym środków zachowania bezpieczeństwa w przypadku zetknięcia się z substancjami niebezpiecznymi dla zdrowia oraz ryzykiem jakie tenże kontakt może za sobą nieść.

Rozdział 6. Właściwości elektryczne

§ 9. Właściwości elektryczne

Wyposażenie placu zabaw powinno być skonstruowane i ukształtowane w ten sposób, by ryzyko poniesienia szkód wynikających z jego właściwości elektrycznych zostało zredukowane do minimum.

Rozdział 7. Inne właściwości

§ 10. Strefy bezpieczeństwa

Wokół każdego sprzętu usytuowanego na placu zabaw powinna znajdować się strefa bezpieczeństwa. Zasięg strefy bezpieczeństwa będzie zależał od krytycznej wysokości upadku oraz od wielkości obszaru, przeznaczonego do użytkowania przy/wokół sprzętu. Zasięg strefy bezpieczeństwa ustalany jest indywidualnie dla każdego sprzętu.

§ 11. Nawierzchnia amortyzująca upadek

Wyposażenie placu zabaw powinno być skonstruowane, ukształtowane i usytuowane w ten sposób, by ryzyko poniesienia przez użytkownika bądź osoby trzeciej szkód wynikających z upadku zostało zredukowane do minimum.

Aby wyposażenie placu zabaw mogło zostać wzięte do użytku, konieczne jest aby zastosowane pod nim podłoże/nawierzchnia miała właściwości łagodzący upadek. Zasada ta dotyczy przypadków, gdy krytyczna wysokość upadku przewyższa 60 cm. Wymóg co do właściwości o charakterze łagodzącym upadek będzie zależny od wartości krytycznej wysokości upadku przewidzianej na dany sprzęt.

W przypadku sprzętów o krytycznej wysokości upadku przewyższającym 60 cm, przy których nawierzchnie amortyzującą upadek stanowią maty syntetyczne bądź też gumowe, właściwości amortyzujące tychże materiałów należy odpowiednio udokumentować.

Skąła, beton czy asfalt nie mogą być stosowane jako podłoże w miejscu, gdzie przewidywany jest upadek czy też zeskok ze sprzętu występującego na placu zabaw.

§ 12. Właściwości radioaktywne oraz innego rodzaju promieniowanie

Wyposażenie placu zabaw nie powinno zawierać żadnych substancji radioaktywnych oraz żadnych innych składników, które wydzielałyby promieniowanie w takiej postaci bądź w takim natężeniu, które mogłyby nieść szkodę dla zdrowia jego użytkowników bądź osób trzecich.

§ 13. Higiena

Wyposażenie placu zabaw powinno być ukształtowane oraz skonstruowane w ten sposób, by jego użytkowanie nie mogło przyczynić się do powstania infekcji, zakażeń czy też chorób.

Rozdział 8. Oznakowanie, informacja o produkcie oraz opakowanie

§ 14. Oznakowanie

Podczas sprzedaży oraz w czasie przeprowadzania wszelkich działań marketingowych wyposażenie placu zabaw powinno być oznakowane albo nazwą i adresem norweskiego producenta czy też importera, albo łatwo rozpoznawalną marką handlową, identyfikowaną z producentem czy importerem.

§ 15. Informacja o produkcie

Podczas sprzedaży jak i w czasie przeprowadzania wszelkich działań marketingowych do sprzętu należy załączać szczegółowy opis produktu. Opis ten powinien zawierać objaśnienia na temat doboru miejsca usytuowania sprzętu oraz ewentualnie potrzeby zastosowania pod nim specjalnych fundamentów, strefy bezpieczeństwa, doboru odpowiedniego podłoża w miejscu, gdzie przewidywany jest upadek czy też zeskok ze sprzętu, informacje na temat sposobów konserwacji itp.

Instrukcja montażu powinna być napisana w sposób pełny i wyczerpujący. Powinna ona zawierać spis elementów składowych sprzętu oraz szkic zmontowanego, gotowego do użytku produktu końcowego. Objaśnienia dotyczące niezbędnych narzędzi oraz innych środków pomocniczych także powinny towarzyszyć opisowi.

W opisie produktu należy podać informację na temat rodzaju zalecanego zastosowania sprzętu, jak i sprecyzować grupę wiekową, dla której sprzęt ten jest przeznaczony. Jeśli zgodnie z zamierzeniem producenta sprzęt powinien być użytkowany w pomieszczeniach zamkniętych, to informacja ta powinna być zamieszczona w opisie.

Wszelkie informacje powinny zostać podane w języku norweskim bądź w innym języku skandynawskim, którego forma i charakter nie pozwolą na mylne zrozumienie treści.

Rozdział 9. Konserwacja

§ 16. Nadzór i konserwacja

Osoba/instytucja udostępniająca bądź posiadająca na własność wyposażenie placu zabaw ponosi odpowiedzialność za regularny nadzór oraz konieczną konserwację sprzętu, tak aby bezpieczne użytkowanie sprzętu było nadal zachowane.

Rozdział 10. Wyjątek, nadzór, grzywna, nakaz, zażalenie, kara

§ 17. Wyjątek

W szczególnych przypadkach i po bliższym rozpatrzeniu sprawy, Statens forurensningstilsyn oraz Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap [państwowy organ zajmujący się ochroną bezpieczeństwa społecznego] mają prawo- w drodze wyjątku- odejść od niniejszego przepisu.

0 Zmieniony na mocy przepisu z dnia 20 lutego 2004 nr. 583.

§ 18. Nadzór

Statens forurensningstilsyn [Państwowy organ zajmujący się ochroną przed zanieczyszczeniami] bądź uprawniona przez niego osoba/ instytucja, sprawują nadzór nad przestrzeganiem tej części przepisu, która dotyczy chemicznych/ higienicznych właściwości produktów oraz ich właściwego oznakowania.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap [Państwowy organ zajmujący się ochroną bezpieczeństwa społecznego] bądź uprawniona przez niego osoba/ instytucja sprawują nadzór nad przestrzeganiem tej części przepisu, która dotyczy właściwości fizycznych, mechanicznych, palnych, wybuchowych, elektrycznych oraz radioaktywnych produktów. Ta sama zasada dotyczy kwestii oznakowania i informowania.

0 Zmieniony na mocy przepisu z dnia 20 lutego 2004 nr. 583.

§ 19. Grzywna

Aby zarówno postanowienia zawarte w niniejszym przepisie jak i decyzje w zgodzie z nim podjęte były przestrzegane, zezwala się na zastosowanie grzywny zgodnej z regułami zawartymi w § 13 prawa dotyczącego kontroli produktu.

§ 20. Zażalenie

Miljøverndepartementet [Ministerstwo ochrony środowiska] jest instytucją do której należy zgłaszać zażalenia w sprawie decyzji podjętych przez państwowy organ zajmujący się ochroną przed zanieczyszczeniami [Statens forurensningstilsyn] bądź uprawnioną przez niego osobą/ instytucją.

Justis- og politidepartementet [Ministerstwo prawa i zarazem główny urząd policyjny] jest instytucją do której należy zgłaszać zażalenia w sprawie decyzji podjętych przez

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap [Państwowy organ zajmujący się ochroną bezpieczeństwa społecznego] bądź uprawnioną przez niego osobę/ instytucję.

0 Zmieniony na mocy przepisu z dnia 20 lutego 2004 nr. 583.

§ 21. Kara

O ile nie zostanie podjęta decyzja o nałożeniu surowszej kary, to za złamanie niniejszego przepisu bądź w zgodzie z nim podjętej decyzji podlega się karze zgodnej z prawem dotyczącym kontroli produktów oraz z § 12 prawa usług konsumenckich.

§ 22. Wejście w życie przepisu

W przypadku nowych placów zabaw objęcie niniejszym przepisem następuje natychmiastowo. W przypadku placów zabaw, które istniały przed wejściem w życie niniejszego przepisu, objęcie niniejszym przepisem następuje po upływie 3 lat od jego ustanowienia.

Komentarze dotyczące postanowień

Do § 1 Cel

Przepis nie obejmuje kwestii pedagogicznej wartości wyposażenia placu zabaw, ani też tego w jakim stopniu ma ono wpływ na rozwój psychiczno-fizyczny użytkownika.

Podczas dokonywania oceny wyposażenia placu zabaw pod kątem jego bezpieczeństwa dla zdrowia użytkownika, powinno brać się pod uwagę następujące czynniki: właściwości materiałów w nim zastosowanych, kształt sprzętu, stabilność i wytrzymałość, niewielkie elementy składowe, wystające elementy składowe, ostre kąty, części przytwierdzone i luźne, części mocujące, liny, sznury, ciężarki, szpary/otwory, kąty, elementy osłonowe, krytyczna wysokość upadku itp.

Doznanie szkody na zdrowiu może mieć charakter zarówno fizyczny jak i psychiczny. Może być także zarówno nagłe jak i przewlekłe.

Do § 2 Obszar objęte przepisem

Działalność taka jak zamówienia pocztowe, loteria, sprzedaż niebezpośrednia, darmowe egzemplarze dla użytkowników, prezenty podlega pod niniejszy przepis.

Przepisowi podlega wyposażenie placu zabaw udostępnione w budynkach publicznych, centrach handlowych, w lokalach usługowych i noclegowniach, na promach, kampingach, w ośrodkach letniego wypoczynku itp. Sprzęt ten może być publiczny, prywatny, wyprodukowany na własną rękę czy też zbiorowo z inicjatywy społecznej.

Przepisowi podlega wszelkie wyposażenie placu zabaw, niezależnie od tego gdzie jest ono umiejscowione. Wyjątek od tej reguły stanowi wyposażenie placu zabaw przeznaczone wyłącznie do użytku prywatnego np. we własnym domu bądź w zamknięciu, pod kluczem.

Wyposażenie placu zabaw przeznaczone do prywatnego bądź osobistego użytku definiowane jest jako «zabawka», i podlega przepisowi dotyczącemu bezpieczeństwa użytkowania zabawek.

Materiały naturalne podlegają przepisowi, jedynie w przypadku, gdy stanowią one integralną część wyposażenia. Kamień bądź drewno, które z racji swojej natury, w sposób oczywisty należą do otoczenia/składu placu zabaw, nie podlegają przepisowi. Fakt ten nie zwalnia jednakże projektanta, osoby odpowiedzialnej za plac zabaw, czy też samego budowniczego z obowiązku oceny ryzyka przy użytkowaniu sprzętu.

W rozumieniu prawa kontroli produktu obszar placu zabaw nie jest uznawany za produkt. Dlatego też kwestie takie jak odpowiednie przystosowanie terenu, zainstalowanie ogrodzenia, odległość od drogi/ruchu drogowego, nie są obejmowane tymże przepisem.

Jednakże bezpieczeństwo w użytkowaniu wyposażenia placu zabaw zależne jest od rodzaju podłoża lub nawierzchni. Dlatego też umiejscowienie sprzętu, rodzaj przymocowania do podłoża, jego stabilność, rodzaj nawierzchni amortyzującej upadek oraz krytyczna wysokość upadku będą stanowiły główne czynniki w ocenie ryzyka doznania szkód na zdrowiu podczas użytkowania wyposażenia. Patrz przepis: Jfr. forskriftens § 11, fallunderlag. [§ 11 przepisu dotyczącego rodzaju nawierzchni].

Do § 4 Definicje

Do definicji dotyczących wysokości swobodnego upadku

Podłoże może stanowić ziemia, niżej położona płaszczyzna, czy też inne części konstrukcji sprzętu, w którą użytkownik może uderzyć podczas upadku.

Do definicji dotyczącej detalisty:

Za konsumenta uznaje się w tym przypadku osoby prywatne, organizacje, instytucje, np. gminy, przedszkola, spółdzielnie mieszkaniowe i tym podobne.

Do definicji dotyczącej użytkownika:

Użytkownikami placu zabaw są przede wszystkim dzieci.

Do § 5 Powszechnie uznane normy

Producent/importer nie jest zobligowany prawnie do przestrzegania powszechnie uznawanych norm. Jednakże w przypadku nie stosowania się do nich, ma on obowiązek udowodnić, iż powszechnie wymagany poziom bezpieczeństwa jest nadal zachowywany.

Załącznik 2 przedstawia zarys niektórych powszechnie uznanych norm

Do § 6 Fizyczne i mechaniczne właściwości

Aby dorośli mogli mieć zawsze możliwość podejścia/dosięgnięcia do bawiącego się dziecka, tak aby w razie zajścia potrzeby mogli udzielić mu pomocy, sprzęt musi być w stanie unieść ciężar osoby dorosłej.

.Decyzja co do obowiązku zabezpieczania całego sprzętu bądź też tylko jego elementów metalowych, o ile sprzęt ten czy jego części mogą przyczyniać się do powstawania odmrożeń, nie ma na celu zapobiegania odmrożeń lokalnych, które to mogą z łatwością powstawać podczas kontaktu nagiej skóry dziecka z elementami metalowymi. Barierki i łańcuchy np. powinny być izolowane. Natomiast izolacja np. ślizgawek nie leży w zamyśle twórców przepisu.

Wymóg, zgodnie z którym wyposażenie placu zabaw, którego potencjalnymi użytkownikami mogą być dzieci w wieku poniżej 3 lat, powinno być pozbawione wszelkich luźnych elementów, może być spełnione poprzez np. przestrzeganie normy NS-EN 71-1 « Sikkerhet for leketøy. Del 1: mekaniske og fysiske egenskaper ». [Norma dotycząca bezpieczeństwa użytkowania zabawek. Część 1: Właściwości mechaniczne i fizyczne].

W przypadku wymogu co do zamocowania poręczy, balustrady bądź osłony, konieczność zainstalowania tychże elementów powinna być uzależniona od krytycznej wysokości upadku przewidzianej dla danego sprzętu, bądź od tego na jakiej wysokości sam sprzęt ten został zainstalowany.

Do § 7 Właściwości palne i wybuchowe

Właściwości palne i wybuchowe wyposażenia placu zabaw obejmują łatwopalność tekstyliów bądź innych łatwopalnych substancji i produktów. Właściwości palne i wybuchowe materiałów oraz ich skład chemiczny powinien być także rozpatrywany.

Norma NS-EN 71-2, « Safety of toys, Flammability » może być uznana za przykład powszechnie uznawanej normy, z której to można korzystać dokonując oceny bezpieczeństwa użytkowania sprzętu posiadającego właściwości palne.

Do § 8 Właściwości chemiczne

Zgodnie z postanowieniem, niebezpieczne dla zdrowia substancje i produkty nie mają prawa występować w wyposażeniu placu zabaw, jeśli ich forma bądź natężenie mogą stanowić niebezpieczeństwo dla zdrowia.

To jakie substancje czy produkty uznaje się za niebezpieczne dla zdrowia zostało ujęte w przepisie, dotyczącym oznakowania i handlu produktami i substancjami chemicznymi, niebezpiecznymi dla zdrowia z dnia 1 czerwca 1990, oraz w przepisie z dnia 3 lipca 1990 roku, dotyczącym listy substancji niebezpiecznych dla zdrowia, ryzyka ich użytkowania itp. Przepisy ulegały późniejszym zmianom, tak jak przepisy z dnia 22 grudnia 1993 roku, czy z 23 grudnia 1993 roku, które były kontynuacją powyżej wspomnianych przepisów. Reguły są obecnie w trakcie zmian. Lista substancji szkodliwych dla zdrowia została stworzona w oparciu o regulacje Unii Europejskiej (aneks do dyrektywy 67/548/EEC) i jest ona na bieżąco aktualizowana w oparciu o powyższą dyrektywę. Nie jest to jednak w pełni wyczerpująca

lista. Także inne chemiczne substancje o podobnym działaniu powinny zostać sklasyfikowane w ten sam sposób.

W szczególności preparaty służące do konserwacji i impregnacji powierzchni sprzętów mogą nieść za sobą ryzyko posiadania w swoich składzie substancji i produktów chemicznych, szkodliwych dla zdrowia. Mowa tu w dużej mierze o środkach do konserwacji drewna, których to użytkowanie podlega § 8 przepisu: forskrift om helsefaremerking og stoffliste [przepis dotyczący listy substancji niebezpiecznych dla zdrowia oraz ich oznakowania].

Przepis z dnia 21. grudnia 1993, dotyczący ograniczenia importu, eksportu, produkcji, przetwarzania bądź też użycia niektórych szkodliwych substancji i produktów, zakazuje min. użycia rtęci, ołowiu, arsenu i kadmu w środkach służących do konserwacji drewna oraz innych środkach stosowanych do konserwacji powierzchni. Materiały wcześniej zaimpregnowane bądź pokryte środkiem służącym do konserwacji drewna zawierającymi wspomniane powyżej substancje, podlegają § 8 tegoż przepisu.

Do § 9 Właściwości elektryczne

Przykład właściwości elektrycznych stanowi: sprzęt zmotoryzowany, sprzęt który wytwarza światło lub ciepło, czy też w jakikolwiek inny sposób zużywa bądź jest zasilany energią elektryczną.

Wyposażenie placu zabaw posiadające właściwości elektryczne ma obowiązek spełniać wymogi zawarte w prawie dotyczącym nadzoru sprzętów i instalacji elektrycznych z dnia 24 maja 1929 roku, wraz z jego późniejszymi zmianami i przynależnymi przepisami. Sprawdź Załącznik nr 3.

Do § 10 Strefy bezpieczeństwa

Celem zastosowania stref bezpieczeństwa pomiędzy sprzętami występującymi na terenie placu zabaw, jest uniknięcie kolizji.

Strefy bezpieczeństwa oraz wymogi co do zachowywanej odległości pomiędzy poszczególnymi sprzętami ujmowane są w ogólnie przyjętych normach. Ponadto określenie stref bezpieczeństwa należy do zadań producenta.

Do § 11 Nawierzchnia amortyzująca upadek

Istnieje szereg różnych materiałów odpowiednich do zastosowania pod nawierzchnię wyposażenia na placu zabaw. Ich właściwości amortyzujące upadek nie są jednakowe i zależą min. od grubości i gęstości nawierzchni, jej właściwości drenujących, składu chemicznego materiału i konserwacji.

Trawa może być stosowana jako nawierzchnia amortyzująca upadek, jedynie w przypadku, gdy wysokość swobodnego upadku wynosi 1-1,5 metra, i przy jednoczesnym założeniu zastosowania dobrze utrzymanych dywanów trawnikowych.

Śnieg czy też lód na placu zabaw, może stanowić poważny problem, ponieważ pod jego wpływem właściwości amortyzujące podłoża ulegają zmianie. Dlatego też w sytuacji wystąpienia tego typu zjawisk nakazuje się rozpatrzenie możliwości wyjęcia z użytku części wyposażenia placu zabaw, bądź też jego całkowitego zamknięcia.

Do § 12 Właściwości radioaktywne i innego rodzaju promieniowanie

Statens Strålevern [Państwowa instytucja ochrony przed promieniowaniem] może udzielić więcej informacji na temat granic obszaru promieniowania niebezpiecznego dla zdrowia, w przypadkach promieniowań różnego rodzaju.

Do § 13 Higiena

Przy ocenie materiałów wchodzących w skład konstrukcji sprzętów występujących na placu zabaw, powinno brać się pod uwagę następujące czynniki: łatwość utrzymania materiału w czystości, możliwość stanowienia łatwego źródła zakażeń i chorób. Zasada ta dotyczy w szczególności sprzętów przeznaczonych do użytkowania na przestrzeniach zamkniętych, wewnątrz budynków.

Do § 15 Informacja o produkcji

Informacja na temat ewentualnych dodatkowych części bądź innych akcesoriów powinna być także załączana.

Do § 16 Nadzór i konserwacja

Wymóg posiadania dokumentacji poświadczającej o zachowaniu bezpieczeństwa w użytkowaniu danego sprzętu zamieszczony jest także w przepisie forskrift om internkontroll dotyczącym kontroli wewnętrznej].

Załącznik 1. Następujące produkty nie podlegają przepisowi, z wyjątkiem tych, które są promowane jako sprzęt przeznaczony do użytku na placu zabaw.

- Produkty objęte przepisem dotyczącym bezpieczeństwa w użytkowaniu zabawek.
- Sprzęt sportowy.
- Bramka (bramka do gry w piłkę nożną, bramka do gry w piłkę ręczną itp.)
- Sprzęt objęty nadzorem praw nadzorujących i dopuszczających do użytku sprzęty

występujące w wesołych miasteczkach.

- Trwałe instalacje/ trwałe części budynków, objęte prawami budowlanymi

Załącznik 2. Zarys niektórych powszechnie przyjętych norm

Poniżej, zamieszczony został spis niektórych, powszechnie przyjętych norm. W europejskim Komitecie Normalizacyjnym (CEN) trwają obecnie prace nad stworzeniem wspólnych dla całej Europy wymogów oraz sposobów testowania sprzętów wchodzących w skład placów zabaw. Normy wypracowane przez CEN mają na celu zastąpienie poniższych standardów. Norwegia nie posiada własnych norm obowiązujących przy tego rodzaju sprzętach.

W oczekiwaniu na normy wypracowane przez europejski komitet normalizacyjny, zaleca się korzystanie z norm już istniejących; z wyjątkiem części dotyczącej normatywnej wielkości stosowanych otworów tj, zakazu zamieszczania otworów o średnicy między 9 a 23 cm.

Załącznik 3. Spis istotnych praw i przepisów

Prawo nr.79, dotyczące kontroli produktów oraz usług konsumenckich z dnia 11. czerwca 1976., wraz z późniejszymi poprawkami.